

תלמודו בידו

יבמות

דף קה עמוד ב

א] מה דין חליצתו של קטן ביבמתו ?

ב] מה דין חליצה של קטנה ?

ג] היכן יש למתפלל ליתן עיניו ?

ד] בפני כמה דיינים נעשית החליצה ?

א] מן התורה: אינו כלום, ש"איש" כתוב בפרשת חליצה.

מדרכנן: לר' מאיר, קטן בן תשע ומעלה שחלץ דינו כגט בגדול, ואסורה להתייבם.
לחכמים אין חליצת קטן כלום, ויכול לייבמה כשיגדיל.

ב] ר' מאיר: פסולה. שמקשים את היבמה ליבם, שגם היא צריכה להיות גדולה.

ר' יוסי: כשרה. שאין מקשים היבמה ליבם, ובין גדולה ובין קטנה חולצת.

לר' אמי, מגיל שש או שבע, שיודעת מעט להבחין [ומקחה מקח במטלטלים].

לרבא, מגיל אחת עשרה ויום אחד, שהגיעה לעונת נדרים [שאם נדרה

והיא מבנה לשם מי נדרה, דבריה קיימים].

הלכה: חולצת משהגיעה לגיל שתים עשרה שנים והביאה שתי שערות.

ג] נחלקו ר' חייא ור"ש בר רבי, אם כלפי ארץ ישראל שהשכינה שורה שם, או למעלה.

ולר' יוסי צריך שיתן עיניו כלפי ארץ ישראל, ולבו למעלה כלפי השמים.

ד] תנא קמא: בפני שלשה. וכן הורה רב נחמן.

ר' יהודה: בפני חמשה.

ר' שמעון ור' יוחנן הסנדלר: שנים.

ר' עקיבא: אף בינו לבינה, וכגון שראו שני עדים מבחוץ.